

Studený slunce

Pacifik

Dmi

1. Autobus do mlhy rozstříknul šedý bláto,
F
obzor se náhle uzavřel,
Gmi
mráz leze za nehty, je ostřej jako bláto,
E7 **A7**
najednou nevíš, kam bys šel.

2. Cestou tě zdraví jenom holý ruce stromů,
někde je oheň, tam máš jít,
někde je teplo a klid rozsvícenejch domů,
ve větru píseň slyšíš znít
Dmi **F**
- R: Studený slunce nemá sílu,
C **Dmi**
snad proto začínáš se bát,
F
objevíš v mlze bledou vílu
C **Dmi**
a sejdeš z cesty, možná rád.

3. Autobus přiveze pach zítřejšího rána,
studenej propocenej vzduch,
zůstal jsi sám a s tebou polekaná vrána,
jedinej v tomhle kraji druh.

4. Že přišla chvíle, kdy už nemůžeš se vrátit,
studená noc je zase blíž,
cesty se ztrácejí a nechtějí se krátit,
co je to touha, pochopíš.
R:

5. Touha jsou na obloze nekonečný mraky,
chuchvalce mlhy v údolí,
touha je volání a v dálce noční vlaky,
špinavej vokoralej sníh.

6. Píseň, ta, na kterou už zapomněl jsi slova,
a s chutí kouře horkej čaj,
podivný volání, co slyším stále znova,
kde leží v dálce cizí kraj.
R:
R: